

Ved Skrivelse fra Justitsministeriet af 7de dennes er fremsendt med Henstilling om Forelæggelse et Andragende fra Louis N. F. Pio, indeholdende Klager over Politidirektøren. Andragendet vil blive fremlagt paa Thingets Bord.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til:

Fortsettelse af første Behandling af „Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1873 til 31te Marts 1874.“

J. Nee: I Modsetning til flere ærede Talere, som igaar havde Ordet, maa jeg udtale, at efter min Formening er den finantsielle Stilling i Henhold til det forelagte Finantslovsforslag meget god. Jeg kan paa ingen Maade indrømme Nødvigheden af den Doktrin, som det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgfreds (Bojsen) igaar vilde gjøre gjældende, og som han ogsaa i tidligere Møder har søgt at gjøre gjældende, nemlig, at man ikke til Fordel for Balancen skulde tage Hensyn til Afbetalingerne paa Gjælden. Jeg kan paa ingen Maade indrømme Nødvigheden heraf. Det maa dog være indlysende for Alle, at naar man gjør en Afbetaling paa Statsgjælden, saa kan en saadan Afbetaling paa ingen Maade regnes lige med en anden Udgift, selv om det er en Afbetaling, der er kontraktmæssig fastsat. Jeg tror, at enhver privat Mand, der vil opgjøre sin Status, ganske vist ved Bedømmelsen af sin finantsielle Stilling vil tage Hensyn til, om han har afdraget paa sin faste Gjæld eller ikke. Jeg maa saaledes i det Hele taget anse den finantsielle Stilling for god; men, idet jeg udtaler dette, skal jeg, da det er i den Forbindelse, ærede foregaaende Talere have sat Omtalen af den finantsielle Stilling med en Indkomstskat, dog tilføje, at det er saa langt fra, at jeg er en Modstander af en Indkomstskat, at jeg gjerne vilde have stemt for en saadan, hvis Ministeriet var kommet frem med den her i Aar. Jeg er ingenlunde blind for, hvad der kan siges imod en Indkomstskat, men der er en Ting, som kan siges til Fordel for den, der efter min Mening i høi Grad anbefaler den, og hvorfor jeg altid tidligere har stemt for de Indkomstskattelove, der have været forelagte, og det er den, at vi derved kunne fritage de Mænd, der have smaa Indtægter. Dette er en Fordel ved Indkomstskatten. Vi have jo altid haft den humane Bestemmelse ved alle vore Indkomstskattelove, at vi fuldstændig fritog de smaa Indtægter, og af den Grund kunde jeg ogsaa ønske, at man indførte mulig en permanent Indkomstskat imod da at give Lettelse i andre Retninger. Naar jeg udtaler dette, maa jeg dog udtrykkelig erklære mig fuldstændig uenig med flere ærede Talere angaaende den Jordbømmelsesdom, som det forekommer mig, at man har udtalt om vort Skattesystem i det Hele taget. Jeg kan ind-

rømme, at der burde foretages enkelte Forandringer deri, og jeg har allerede her udtalt, at en Indkomstskat kunde være ønskelig, naar man derved fik andre Lettelser, men jeg kan paa ingen Maade indrømme, at vort hele Skattesystem skulde være saa uretfærdigt lige over for den Ubemidlede, som flere ærede Talere have sagt. Naar vi navnlig se hen til, hvorledes Forholdet er i andre Lande, saa tror jeg, man maa indrømme, at der vistnok er saa Lande, hvor Skattesystemet lige over for de Ubemidlede i det Hele taget er saa retfærdigt som her. Vi have direkte og indirekte Skatter, og hvad de direkte Skatter angaar, Hartkornsskatten, Bygningsafgiften, Stempelafgiften og Afgiften paa Arv, da falde disse Skatter jo næsten udelukkende paa den mere Bemidlede. Det er i Hovedsagen kun Tollden og Brændevinsskatten, der kan komme i Betragtning, naar man taler om en Byrde, der hviler paa de Ubemidlede, men ogsaa disse Afgifter hvile jo i en meget væsentlig Grad paa den Bemidlede, hvilket er Tilfældet med et stort Antal Toldskatter. Forholdet er ingenlunde saa gunstigt for de Ubemidlede i forskjellige andre Lande. I Norge kender man ikke til Hartkornsskat, ikke til Bygningsafgift, man har der til Staten i Hovedsagen kun Tollden og tillige en Skat paa Brændevin og Malt, kort sagt saadanne Afgifter, der i en væsentlig Grad falde paa den Ubemidlede. Jeg gjentager, at jeg kan være med til at forandre vore Skatteforhold saaledes, at de blive gunstigere for den Ubemidlede, end de for Dieblisset ere, men jeg kan som sagt paa ingen Maade indrømme Nødvigheden af, at de ere saa ugunstige, som flere ærede Medlemmer have udtalt. Da jeg har Ordet, skal jeg bringe en Sag under Omtale, som allerede er bragt paa Bane af det ærede Medlem for Veste Amts 2den Valgfreds (Berg). Han talte om de Forandring, der for nylig, nemlig i indeværende Aar, ere skete ved Driften af de jydsk-synske Jernbaner, men han undgik derved at omtale en efter min Mening heldig Reform, som er blevet indført. Jeg har allerede for flere Aar siden under Finantslovens Behandling udtalt mig for Ønskeligheden af, at der indrettes Løg om Natten paa de jydsk-synske Baner. Jeg tror, at Nytten ved Jernbanerne derved i en betydelig Grad forøges, og at det tidligere var saare uheldigt, at saadanne Løg ikke eksisterede. Ved den nye Forandring ere jo Nattog indførte, og jeg tror, vi Alle have Grund til at glæde os derved. Der er dog et Punkt med Hensyn hertil, som jeg tror at ville henstille til den høitagtede Ministers nærmere Overveelse. Naar man for Dieblisset om Aftenen, saavidt jeg veed klokken halv eller tre Kvarter til 9, kommer Nord og Vest fra til Aarhus, saa fortsættes Toget først imod Syd om Aftenen Kl. 11; der finder altsaa et Ophold Sted i Aarhus paa rigelig 2 Timer, hvilket er i høi Grad generende for den hele Personbeføvts, og jeg skal